

Egy elsüllyedt világ mai tanulságai

Ká-vájnicsiskodás

asszonyok

Nem csak

az áskorbál ránk maradt rommezőkön lehet olyan ásatásokat folytatni, amelyeknek nyomán feltárulnak hajdan volt eleink titkai. A Bibliában rágen ált emberek szaván keresztül szálát meg minket Isten, ács ezárt egy rági világ gondolkodásmódjának, tárgyi ács lelki világjának aprá emlékei maradtak ránk a Biblia sorai málgátt.

Hallgatáztak-e

a bronzkorban - ábrahám korában - az asszonyok? Van egy bibliai háradás, amely erről szál mázes első kányvának 18. fejezetében. Egy forrás nyári napon ábrahám a sátor bejáratánál az árnyékba házáódott, amikor három idegen ákezett hozzá vendágságbe. A háradásból megismerjük az ákori vendáglátás szabályait. áAmikor meglátta őket, elábá futott a sátor bejáratáig, fálldre borult, ács ágy szált: Uram, ha megnyertem jándulatodat, kárelek, ne keráld el szolgálodat! Mindjárt hozok egy kis vizet, mossátok meg lábaitokat ács döljetelek le a fa alá! Áon meg hozok egy kis kenyeret, hogy feláádlájetek, ács ágy menjetelek tovább" (2-5). Egy vándor-pásztor ágy fogadta az előkelő láitogatót. A kázzásen elfogyasztott kenyér a szálvetságes já viszony jele volt. A további szávegből hamar kiderül, hogy a falat kenyér az lakomát is jelenthetett akkor, ha a három káálánás idegennek a jándulatát akarta elnyerni a házigazda. áÁbrahám besietett Sájrához a sátorba, ács azt mondta: siess, dagassz meg három márták finomlisztet, ács sáss lángost! Kiszaladt ábrahám a csordához is, fogott egy szóp szóp borját, ács odaadta a legányának, az pedig gyorsan elkászátette. Azután vett vaját, tejet, meg vette a borját, amelyet elkászátettek ács elájá kette. Ő maga pedig ott állt mellettük a fa alatt, amág ettek" (6-8). Pontos háradás ez egy bronzkori vendágságról; a frissen sáált lepánykenyérből, a borásáltból, tejből, vajból álló lakomáról, miközben a házigazda az előkelő idegenekkel beszálgetni kezdett. Egy mai riporter sem árhathá le pontosabban. A beszálgetésen asszonynak nem illett ráoszt venni, de Sájra, mint ahogyan minden asszony, ká-vájnicsi volt. A sátor ponyvája málgátt hallgatáztott. Ma sem tártáenne ez májskánt az arab pusztaság beduinjainál, no, meg nálunk sem.

Á Á Á Á Á Á Á Á Á Á

Lábmossal

vallott szerelmet

Van

az ásszálvetságnek is egy nevezetes ázálábmossal tártánete", ahol Jázus a tanátványokkal tesz egy számunkra árthetetlen dolgot. Az antik világban ezt a gesztust az egy ázház"-hoz tartozák, egymással ács vendágeikkel kapcsolatban gyakorolták, ami az ásszetartás ács az egymás elfogadásának jele volt. Gazdag, szimbolikus tartalmáig az ákori irodalom is beszál. Az Odászeia 19. áneke páldául arról beszál, hogy a trájai háborábá sok kaland után hazatörő, rág láított Odászeuszt feleságe előszár nem ismeri fel. Megparancsolja szolgáinak, hogy mossák meg a jávevény lábait, de ő azt kári, hogy ázegy áltes anyá tegye ezt vele, aki a dájája volt. A dájá lábmossal kázzben ázazonnal ráismert sebáre, amelyet vadkan foga vágott" (393. sor). Árdekes párhuzam a ázJázsef ács Aszenáit" cÁ-mű első szájadi zsidá regány egyik jelenete, ami 1Máz 41:45-t, Jázsef hájassáigkáttácsának tártánetát dolgozza fel, ahol Aszenáit, egy egyiptomi pap lánya ágy vall szerelmet, hogy jávendőbeliánek ő mossa meg a lábait. Áme a lábmossal, aminek ma kevesen tudják az ártelmét, hajdan egy kázzismert jelkáp volt, ami az emberek egymással való szoros kázzásságát demonstrálta. Egy jelkáp volt, amit mindenki ártett. Mára már elhalványodott az igazi tartalma.

Á

„Ékezetes írás”

Ma divatos írások forrása lett, hogy az utolsó vacsorán János - a „szeretett tanítvány” -, Jézus ékezetesen fektetett le. Más fordítások szerint „Ékezetes írás” hajlítva fektetett le az asztalra. Ez a mai olvasás számára értelmezhetetlen, vagy legalább is rosszul értelmezhető. De hogyan is ettek a Rómaiak? Oldalfekvésben, egyik karjukon kényelmesen. Természetesen, ha mindenki a jobb vagy a bal kényelmesen témaszkodott volna, akkor nem lehetett volna az asztalra térsalogni, hiszen mindenki csupán a másik hátát látta volna. Ezért párban, egyik a jobb, másik a bal kényelmesen témaszkodva heveredett le az asztalhoz. Az volt a „Ékezetes írás”, aki velem szemben kényelmesen témaszkodott. Így az utolsó vacsorán János volt Jézus párja, „Ékezetes írás”.

Ha a Biblia számára is fontos mondanivalójához el akarunk jutni, akkor fel kell fedeznünk magunknak ezt a Római világot. Nem elég a szövegvel előszedni a felülből azt, ami ránk maradt, hanem az Ige jobb megértése érdekében meg kell ismernünk azt az embert, aki gondolkodásában, anyagi kultúrájában, aki a kinyilatkoztatást kapta. Aki nem érti azt, hogy Isten hajdan mit mondott, az azt sem fogja megérteni, amit a Római igén keresztyén ma mond nekünk.

Á

Dr.
Szigeti Jenő

egyetemi
tanár

Á